

ting her i landet, foreslås det i stedet i stk. 2, at forkyndelser for den patenthaver, der ikke har en fuldmægtig indført i patentregisteret, skal kunne ske på enklere måde, end det ellers ville være påkrævet, nemlig alene ved indrykning i Statstidende og anbefalet brev til patenthaveren.

Det fremgår af § 44, stk. 4, at meddelelser fra patentmyndigheden altid kan sendes til den, der er indført i patentregistret som patenthaver.

Fuldmægtigens beføjelse er ikke som i komiteernes udkast indskrænket til at omfatte forkyndelser og andre processuelle meddelelser, men omfatter efter forslaget forkyndelser og andre meddelelser.

Bestemmelsen i stk. 3 tager særligt sigte på forholdet mellem de nordiske lande.

Til § 67.

Denne bestemmelse, der svarer til § 62 i komiteernes udkast, indeholder regler om klage over patentmyndighedens afgørelser vedrørende meddelte patenter.

Ved lovforslaget er det tilsigtet at give regler, som omfatter alle tilfælde, hvor der kan være tale om at påklage afgørelser i patentsager.

Bestemmelserne i §§ 24-25 vedrører klage i forbindelse med ansøgninger om patent, medens nærværende paragraf angår klage over afgørelser vedrørende meddelte patenter. Der kan alene blive tale om afgørelser om registrering i henhold til § 44 eller genkraftsættelse i henhold til § 51. Disse bestemmelser er derfor udtrykkeligt nævnt i paragraffen, medens komitéforslaget anvendte det mere ubestemte udtryk „afgørelser i sager vedrørende patenter“.

Klage indgives ligesom efter § 25 til patentankenævnet. Der skal svares en afgift, hvis størrelse fastsættes i de til loven hørende administrative forskrifter.

Klageadgangen står åben for såvel patenthaveren som andre, der har interesse i den pågældende afgørelse. En sådan interesse kan f. eks. være til stede hos licenstagere, hvis rettigheder registreres eller slettes i medfør af § 44 eller hos den, der mener at have rettigheder over et patent, som bliver sat i kraft på ny i henhold til § 51. Det er overladt til praksis at afgøre spørgsmålet om, hvem der har ret til at klage under hensyntagen til arten af den pågældende afgørelse og omstændighederne i det enkelte tilfælde.

Det ville være hensigtsmæssigt, at nærværende bestemmelse og bestemmelserne i § 24 fandtes i samme paragraf. De øvrige nordiske lovforslag anvender imidlertid samme disposition for lovens inddeling, og af hensyn til den størst mulige overens-

stemmelse i paragrafnummereringen er dispositionen bibeholdt i nærværende forslag.

Til § 68.

Efter denne bestemmelse skal de nærmere regler om ansøgningsafgifter, årsafgifter og gebyrer vedrørende patenter i lighed med den nuværende ordning fastsættes i administrative forskrifter. Herved kan en regulering, der måtte blive nødvendig, finde sted uden lovændring.

Bestemmelsen omfatter også adgang til at indføre hjemmel for tilbagebetaling af for sent erlagte årsafgifter, såfremt begæring i henhold til § 51, stk. 2, om genkraftsættelse ikke tages til følge.

Reglen om afgiftsfrie patentår fandtes i § 36 i komiteernes udkast. Efter de gældende regler er kun det første år afgiftsfrit. Under en fælles nordisk ordning må den afgiftsfrie periode være ensartet i de nordiske lande og bør fastsættes i administrative forskrifter.

Afgiftssystemet og afgifternes størrelse forudsættes i alt fald for så vidt angår ansøgningsstadiet at blive ensartet i de 4 nordiske lande.

Afgifterne forudsættes endvidere fastsat således, at der derved opnås dækning for de med patentvæsenet forbundne udgifter.

Til § 69.

Nærværende paragraf, der svarer til § 60 i komiteernes udkast, overlader ligesom den gældende lov til handelsministeren ved administrative bestemmelser at fastsætte de yderligere regler, som er nødvendige til lovens gennemførelse.

Stk. 2 indeholder af hensyn til samarbejdet om behandlingen af nordiske patentansøgninger og evt. andet internationalt samarbejde hjemmel til at bestemme, at patentmyndigheden, uanset at en ansøgning ikke er almindeligt tilgængelig, skal kunne udlevere oplysninger eller dokumenter til patentmyndigheden i et andet land.

Der bør selvsagt drages omsorg for, at dokumenter, der ikke er almindeligt tilgængelige her i landet, ikke bliver det i det land, hvortil de udleveres.

Bestemmelsen indeholder endvidere hjemmel til at fastsætte, at nyhedsundersøgelser, der er foretaget i et andet land eller ved en international institution, helt eller delvis kan træde i stedet for de nyhedsundersøgelser, som den danske patentmyndighed ellers selv måtte foretage.

Endelig er der i stk. 3 skabt mulighed for uden særlig aftale med vedkommende land at drage nytte af de nyhedsundersøgelser, som er foretaget af patentmyndigheden i et fremmed land, hvor der